Glat azoy *Moyshe Leyb Halpern*

Hot Moyshe Leyb zikh anidergeshtelt
In mitn der nakht, tsu dertrakhtn di velt.
Hert er tsum eygenem trakhtn zikh ayn -
Sheptshet im emets in oyer arayn,
Az altsding iz glaykh un az altsding iz krum
Un s'dreyt zikh di velt arum altsding arum.
Tsupt Moyshe Leyb mit di negl a shtroy
Un shmeykhlt. Farvos? - Glat azoy.

Tsupt er azoy zikh di shtroy in der nakht,
Tut zikh im nokhamol epes a trakht.
Trakht zikh im - hert er zikh nokhamol ayn -
Sheptshet im emets in oyer arayn,
Az gornisht iz glaykh un az gornisht iz krum
Un's dreyt zikh di velt arum gornisht arum.
Tsupt Moyshe Leyb mit di negl di shtroy
Un shmeykhlt. Farvos? - Glat azoy.

Einfach so

Inmitten der Nacht sitzt Mojsche Lejb wach,
Hält inne und denkt übers Weltgeschehen nach.
Er horcht auf sein Denken, es kommt ihm so vor -
Er hört da wen flüstern, direkt in sein Ohr.
Schier alles sei grad und alles sei krumm,
Und die Welt drehe sich um alles herum.
Da zupft Mojsche Lejb mit den Fingern am Stroh
Und lächelt. Warum? Einfach so.

So zupft er des nachts an dem Stroh, wie gehabt,
Schon hat er sich wieder beim Denken ertappt.
Er horcht, und noch einmal kommt´s ihm so vor -
Er hört einen flüstern, direkt in sein Ohr.
Gar nichts sei grad und gar nichts sei krumm,
Und die Welt drehe sich um rein gar nichts herum.
Da zupft Mojsche Lejb mit den Fingern am Stroh
Und lächelt. Warum? Einfach so.

(transkribiert von Martin Quetsche, deutsch von Christine von Bülow)
www.schmarowotsnik.de

האָט משה לייב זיך אַנידערגעשטעלט
אין מיטן דער נאַכט, צו דערטראַכטן די וועלט.
הערט ער צום אייגענעם טראַכטן זיך איין —
שעפּטשעט אים עמעץ אין אויער אַריין,
אַז אַלצדינג איז גלייך און אַז אַלצדינג איז קרום
און ס'דרייט זיך די וועלט אַרום אַלצדינג אַרום.
צופּט משה לייב מיט די נעגל אַ שטרוי
און שמייכלט.
— פֿאַרוואָס?
גלאַט אַזוי.

צופּט ער אַזוי זיך די שטרוי אין דער נאַכט,
טוט זיך אים נאָכאַמאָל עפּעס אַ טראַכט.
טראַכט זיך אים — הערט ער זיך נאָכאַמאָל איין —
שעפּטשעט אים עמעץ אין אויער אַריין,
אַז גאָרנישט איז גלייך און אַז גאָרנישט איז קרום
און ס'דרייט זיך די וועלט אַרום גאָרנישט אַרום.
צופּט משה לייב מיט די נעגל די שטרוי
און שמייכלט.
— פֿאַרוואָס?
גלאַט־אַזוי.